

РЕШЕНИЕ

№ 93

гр. Враца, 02.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВРАЦА, V НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Стела П. Колчева

при участието на секретаря Бойка Сп. Стефанова
като разгледа докладваното от Стела П. Колчева Административно
наказателно дело № 20221420200471 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и сл. От ЗАНН.Образувано е по жалба на Ц. Н. А. от гр.Враца против НП№ 22-1795-000009/14.01.2022 г. на Началник група към ОДМВР-Враца, РУ-Враца, с което за извършено нарушение по чл.140, ал.1 ЗДвП са наложени административни наказания: глоба от 200.00 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца на основание чл.175, ал.3, пр.1 ЗДвП. В жалбата, поддържана и в съдебно заседание се излагат подробни съображения за незаконосъобразност на обжалваното НП, поради допуснати множество нарушения на материалния и процесуален закон и несъставомерност на вмененото нарушение от обективна страна. На тази база се отправя и искане за неговата отмяна.

Ответната страна, редовно призована не е ангажирала представител и становище по жалбата.В придружителното писмо към преписката се прави бланкетно искане за потвърждаване на НП.

След като взе предвид доводите и възраженията на страните и извърши преценка и анализ на събраните по делото доказателства, съдът намира за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от активно

легитимирано лице в законово установения срок по чл.59, ал.2 ЗАНН. Разгледана по същество, жалбата е основателна, при следните съображения:

В РП-Враца е било образувано БП№1807/22 г. за престъпление по чл.345, ал.2 НК за това, че на 08.04.22 г. в с.Чирен, ул.“9—ти септември пред №18, настоящият жалбоподател управлява МПС- т.а.“Зил“ без номер на рама, без регистрационни табели и без да е регистриран по надлежния ред. В хода на разследването по въпросното БП било установено, че на въпросната дата и място, полицейски служители на ОДМВР-Враца забелязали управлявания от жалбоподателя горепосочен автомобил без регистрационни табели, при което го спрели за проверка.При проверката е констатирано, че освен че е без регистрационни табели, автомобилът изобщо няма регистрация, както и няма номер на рама. При тези констатации, полицейските служители уведомили компетентните разследващи органи и при условията на чл.356,ал.1,т.1 НПК е било започнато горепосоченото БП. В хода на разследването също така било установено, че още през 2002 г., настоящият жалбоподател закупил три товарни автомобили „Зил“ от Министерство на отбраната /произведени през 1963, 1965 и 1969 г./, които оттогава до настоящия момент използва преимуществено за селскостопанската си дейност, бидейки собственик на фирма за зърнопроизводство, както и че принципно държи тези товарни автомобили на полето, с цел гасене на евентуално възникнали пожари. Все във връзка с твърденията на жалбоподателя за многократно предприети от него опити да регистрира въпросните МПС-та по надлежния ред, в хода на разследването са изисквани различни справки от МВР-Враца и МВР-София във връзка с регистрацията на процесното МПС. Получените справки от посочените институции, не са дали конкретен обективен отговор. При така установените факти, от страна на ВРП е последвало издаване на постановление от 22.12.21 г., с което воденото наказателно производство срещу жалбоподателя е прекратено на основание чл.243, ал.1, т.1, вр.чл.24, ал.1, т.1, вр.чл.9, ал.2 НК. Според мотивите на постановлението, установеното поведение на настоящия жалбоподател по управление на процесното МПС, само формално осъществява признаците на обществено опасно и противоправно деяние, но реално е лишено от обществена опасност по смисъла на чл.9, ал.2 НК, като в тази насока са изложени подробни фактически аргументи. В постановлението изцяло бланкетно и безмотивно е посочено, че „деянието не следва да се третира като престъпление от

общ характер, но запазва характера си на административно нарушение, за което евентуално да се предприемат съответни действия...” от компетентните органи на ОДМВР-Враца. Поради това и препис от постановлението е било изпратено на сектор „ПП“-Враца „за предприемане на съответни действия по компетентност по евентуалното ангажиране на административно-наказателната отговорност на горепосоченото лице.“.

След получаване на постановлението и само въз основа на същото, е било издадено и процесното НП, с което за извършено нарушение по чл.140, ал.1 ЗДвП, на жалбоподателя са наложени съответни наказания на основание чл.175, ал.3 ЗДвП.

Гореизложените фактически обстоятелства съдът възприе на базата на приобщените като доказателства писмени материали от приложената административна преписка и тези от цитираното БП№1807/22 г. на ВРП.

В хода на настоящето съдебно производство допълнително са приобщени и свидетелските показания на свидетел-очевидец-Н.Н., който в показанията си допълнително потвърждава установените в хода на досъдебното производство факти за това, че въпросното МПС е било закупено много години преди това от Министерство на отбраната, не е имало необходимите документи за регистрация и най-вече-производствен номер на рама, както и че жалбоподателят е полагал дългогодишни усилия за регистрацията му по надлежния ред пред КАТ. В крайна сметка и за да се изпълнят законовите изисквания, жалбоподателят е ангажирал оторизирана фирма, която да „изчисти и разчете“ номера на рамата на автомобила. Именно с тази цел и при предварително уговорена среща с въпросната фирма, на въпросните дата и място жалбоподателят е предприел управление на процесното МПС, изкарвайки го от обичайното му място на престой „до близката база- на не повече от 200 м.“, където при подходящи технически условия да се извърши техническата манипулация по разчитане на номера на рамата от оторизираната фирма. Извън горното, свидетелят твърди, подкрепено и с приложен по делото снимков материал, че въпросният автомобил основно се използва при бедствия и аварии в селото със знанието и съгласието на кмета на селото и съответните компетентни органи при гасене на пожари, наводнения и др.природни бедствия.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна

страна, че обжалваното НП е незаконосъобразно и необосновано, при следните съображения:

1.Административно-наказателният процес е строго нормирана дейност, която съгласно правилата на чл.36, ал.1 ЗАНН започва по правило със съставяне на АУАН, който акт има едновременно констативна, обвинителна и сезираща функции, т.е. чрез съставянето на АУАН едновременно се установява административно нарушение, повдига се официално обвинение за извършване на правонарушение и се сезира съответен държавен орган, разполагащ с правомощия да реализира административно-наказателна отговорност чрез налагане на предвидено в закона административно наказание. Именно поради тези функции на АУАН, към издаването му са въведени точно определени изисквания, свързани с издаване в писмена форма, конкретно съдържание и задължителни реквизити по чл.42 ЗАНН и др. Едновременно с това и поради установеното законодателно, в т.ч. и в чл.6 от ЕКЗОПСЧ основно право на защита на всяко лице, да узнае в какво е обвинено и какво наказателно/административно-наказателно обвинение е повдигнато спрямо него, за да организира защитата си в пълен обем, са въведени и последващи законодателни изисквания относно съставянето и връчването на АУАН по чл.43-44 ЗАНН, обезпечаващо правото на излагане на възражения, представяне на доказателства и др.

Чл.36, ал.2 ЗАНН въвежда изключение от общото правило на ал.1, допускайки издаване на НП без съставен АУАН, в изрично уредените случаи на прекратено друго наказателно производство със съответен съдебен или прокурорски акт или в случай на отказано от прокурора образуване на друго наказателно производство за същото деяние, с препращане на материалите на компетентния наказващ орган. В този смисъл, АНО може да издаде директно НП по реда на чл.36, ал.2 ЗАНН, без съставяне на АУАН само в случаите, когато е сезиран със съответно прокурорско постановление-за прекратяване на образувано ДП или за отказ за образуване на ДП, но само когато тези прокурорски актове съдържат изрични констатации за надлежно извършено правонарушение откъм време, място начин, субект, предмет и средство на извършване, степен на обществена опасност на извършеното и съответна форма или липса на вина, както и изрични констатации за това, че макар и да не представлява престъпление по НК, констатираното

правонарушение осъществява състав на административно нарушение по съответния закон, за което следва да се реализира отговорност по реда на ЗАНН. С други думи, съдържанието на прокурорското постановление следва да покрива в достатъчна степен, поне минимално задължителните реквизити на редовен АУАН, съгласно чл.42, ал.1, т.3,4 и 5 ЗАНН, доколкото го замества като инициращ и правопораждащ административно-наказателното производство акт, в отклонение на редовната процедура по чл.36, ал.1 ЗАНН. В случаите, когато констатациите и изводите на прокурора в съответното постановление са спрели само на ниво, че не е налице престъпление по НК, а за това дали е налице административно нарушение –преценката се оставя изцяло на съответния наказващ орган, то тогава АНО при всички случаи би следвало след получаване на преписката да спази процедурата по чл.36, ал.1 и сл.ЗАНН, т.е. да извърши проверка на спорните обстоятелства и ако прецени, че са налице основания за реализиране на административно-наказателна отговорност, да отпочне такова производство по реда на чл.36, ал.1 ЗАНН с изначално съставяне на АУАН.

В конкретният случай и според горесцитираното съдържание на прокурорското постановление, същото не представлява годен титул за инициране на административно –наказателно производство по реда на чл.36, ал.2 НК, поради което и АНО е следвало да отпочне административно –наказателното производство по реда на редовната процедура на чл.36, ал.1 ЗАНН. Като не го е сторил и е издал директно обжалваното НП, АНО е допуснал съществено процесуално нарушение от категорията на „абсолютните“ и неотстраними чрез друг способ, освен чрез отмяна на НП само на това формално основание.

2. По същество на спора и по-важно за конкретния случай: още в хода на проведеното наказателно производство и според цитираното съдържание на прокурорското постановление, по делото е установено, че управлението на процесното нерегистрирано МПС е било предприето от жалбоподателя със строго специфична цел, на кратко разстояние, в рамките на кратък времеви период, инцидентно и не е създавало опасност за други участници в движението. Както е посочено и в постановлението на ВРП, с което настоящият съдебен състав изцяло се съгласява, с въпросното поведение на жалбоподателя по никакъв начин не са увредени обществените отношения,

които са обект на защита едновременно от законовата разпоредба на чл.345, ал.2 НК, така и на тази по чл.140, ал.1ЗДвП. Това което настоящият съдебен състав в случая не споделя, е посочения в постановлението безмотивен и бланкетен извод, че деянието без да представлява престъпление „запазва характера си на административно нарушение...“. Освен че е бланкетен, този извод влиза и в остро външно противоречие с останалото съдържание на постановлението откъм въприета фактология и правни изводи за несъставомерност на деянието откъм изначална липса на обществена опасност.В добавка, по делото няма никакви други обективни данни за жалбоподателя, свързани с избягване и заобикаляне на други негови законови задължения, за да предприеме инкриминираното управление на процесното МПС.Няма и никакви други обективни данни, свързани с личността на жалбоподателя като правонарушител, в т.ч. и в качеството му на правоспособен водач на МПС и системен нарушител на ЗДвП. Напротив, всички събрани и в хода на досъдебното производство по реда на НПК и в хода на настоящето-по реда на ЗАНН, сочат, че от момента на придобиване на процесното МПС, жалбоподателят е полагал и полага усилия за надлежната му регистрация, а доколкото го управлява и използва, то е само със селскостопанска цел или в обществена полза при бедствия и аварии.

При това положение, съдът приема, че инкриминираното поведение на жалбоподателя-управление на процесното, нерегистрирано МПС на инкриминираните с НП време и място, е лишено изцяло от обществена опасност не само като престъпление по чл.345, ал.2 НК, но и като административно нарушение по чл.140, ал.1 ЗДвП по смисъла на чл.6 ЗАНН. В този смисъл обжалваното НП се явява и необосновано и подлежи на отмяна и на това самостоятелно основание.

По разноските: Жалбата, иницираща настоящето съдебно производство е подадена лично от жалбоподателя, като в нея акцесорно на искането за отмяна на НП, е направено и бланкетно искане за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение. В съдебно заседание, жалбоподателят е бил представляван от адв.Т.З., с представено пълномощно за процесуално представителство в оригинал, но без други представени доказателства /договор за правна помощ,с посочени в него, договорени и реално заплатени разноски. Същевременно в хода на съдебните прения,

упълномощеният процесуален представител-адв.Т.З. също не е поискала заплащане на конкретни по размер разноси за правната помощ, нито е представила допълнителни доказателства за реално заплатени такива. При така изложеното и въпреки изхода от делото, присъждане на разноси на жалбоподателя не се дължи.

Водим от всичко гореизложено и основание чл.63 и сл. ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП№22-1795-000009/14.01.2022 г., издадено от Началник група към ОДМВР-Враца, РУ-Враца, с което на Ц. Н. А. от гр.Враца, с ЕГН:*****, за извършено нарушение по чл.140, ал.1 ЗДвП и на основание чл.175, ал.3 ЗДвП са наложени административни наказания глоба в размер на 200.00 лв. и лишаване от правоуправление на МПС за срок от 6 месеца.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд-Враца в 14-дневен срок от уведомяването на страните за неговото изготвяне.

Съдия при Районен съд – Враца: _____